

Junky News

Junk City - Slow River - Small Creek

NR 44, FREDAG SEPTEMBER 12 1870

Slätten förvandlad till gravfält – västern i ruiner

Det pågående kriget i västern har förvandlat hela landsändan till en plats av död och förtvivlan. Vid Willow Creek, där ännu ett stort slag rasade under helgen, ligger kropparna kvar i dammet. Ingen har haft styrkan eller tiden att begrava de stupade. Kråkorna cirklar ovanför, och stanken driver in över gårdarna.

De få som överlevt berättar om kanoner som mullrade som åska, om gevärssalvor som aldrig tycktes upphöra, och om människor som irrade omkring i rökdimman utan att veta om de sprang mot räddning eller undergång.

"Min make försvann i dimman. När skotten tystnade fanns bara stillheten kvar – och jag har inte sett honom

med skakande händer.

För de civila är lidandet nu nästan outhärdligt. Fält

nas stövlar, boskap har drivits bort eller slaktats för att mätta hungriga arméer, och byar som en gång myllrade av liv är förvandlade till öde ruiner. Barnens skrik efter vatten blandas med ljudet av kyrkklockor som ringer för de döda.

Presidentens styrkor kämpar vidare, och de väpnade grupperna i västern vägrar ge sig. Men i denna strid är det inte längre seger som känns närmast – utan en stilla fråga som växer i varje hjärta; Hur mycket mer kan folket uthärda, innan inget finns kvar att försvara?

sedan dess", säger en kvinna från Ash Hollow

som en gång bar majs står nedtrampade av soldater-

UTAH ÅT FOLKET, INTE ÅT PROFETERNA!

Bröder och systrar,

tiden för att stå vid sidan av och hoppas att stormen drar förbi är förbi. Washingtons korrumperade regering i öst förser Deserets profeter med makt och muskler, medan vanligt folk i Utah trampas ned som boskap under kyrkans stövlar. De vill inte erkänna det öppet, men vi vet att det finns en hemlig pakt där Utah blir till ett självstyrande Deseret.

Vi, folket, vet att landet inte tillhör profeter eller presidenter, utan till de som plöjer jorden, bygger städerna och bär gevären i våra egna händer. När staten och kyrkan går samman för att hålla oss i kedjor, är det vårt ansvar att resa oss.

Jag uppmanar därför er, mina vänner i Minnekapi, att

stå vid vår sida, så som jag i månader skyddat er med min armé. Ni vet redan hur makten i öst vänder sig mot de små, hur de kallar oss anarkister, upprorsmakare och brottslingar, när vi i själva verket bara kräver den frihet som var löftet med denna nation.

Vi kämpar inte för ett nytt tyranni, utan för rätten att själva bestämma över våra liv. Vår sak är er sak. Våra fiender är också era fiender.

Kom med oss – och ropa det högt så att både Washington och Salt Lake hör:

**"UTAH ÅT FOLKET, INTE
ÅT
PROFETERNA!"**

— James Hill

JUNK CITY – Gårdagens pokerkväll på Silver Nugget Saloon slutade i kaos när en lokal handelsman anklagade kortgivaren för fusk. Ordväxlingen blev hetsig och slutade med att bordet välte och markerna spreds över golvet. Ingen skadades allvarligt, men en whisky-tunna gick till spillo och ägaren hotar nu med att porta båda inblandade "tills helvetet fryser till is".

Publikt föredrag uti Ben och Försteningar

Hålles av den höglärde
Herr Professor Sheldon T. Russel
(Paleontolog, geolog och retoriker)

"Hvad kunna gamla ben lära oss om lifvet,
döden och tidens gång?
Kom och lät eder upplysas, ty fossiler ljuga
icke!"

Alla intresserade af naturens underverk äro
hjärteligen välkomna!

Inträde är - såsom sig bör -
alldeles kostnadsfritt.

Arrangeradt af det aktade Sällskapet för
Paleontologiska Studier.

Ranchägare hotas av Buffalos

Flera ranchägare i trakten rapporterar om hotfulla besök från den ökända organisationen Buffalos. Beväpnade män har krävt stora summor pengar i utbyte mot "beskydd". De som vägrat betala har kort därefter drabbats av nattliga angrepp där boskap dödats och byggnader satts i brand. Rädslan sprider sig nu bland stadens förmögna, medan myndigheterna förblir passiva.

Slaget om Book Cliffs: Blodet som ska avgöra Västerns öde

Över den karga ödemarken i gränslandet mellan Utah och Colorado tornar Book Cliffs upp sig som en vägg av sten, en naturlig fästning, som nu hotar att bli scenen för det mest avgörande slaget i hela kriget. Här, bland torra raviner och vindpinade platåer, står två världar redo att drabba samman: den västliga frihetsarmén, ledd av en handfull avhopade guvernörer mot presidentens trupper, den sista disciplinens och ordningens fana från Washington.

Sedan hösten 1869 har landet slitits sönder av konspirationer, uppror och desertioner. Utah-milisen sades vara krossad, men återuppstod ur dammet. Samtidigt samlade västliga guvernörer sina styrkor under fanan av en ny union, fri från Washingtons grepp. Nu, i september 1870, har alla vägar lett hit, till klipporna som delar prärien från bergen.

Presidentens befälhavare ser Book Cliffs som en chans att en gång för alla kväsa upproret. Men de västliga styrkorna, slipade av gerillakrig och fyllda av hat mot österns överhöghet, är fast beslutna att hålla marken. Rapporter talar om tusentals soldater på båda sidor, om artilleri uppställt på höjderna och kavalleri som väntar i dalarna, en kraftmätning som kan jämföras med inbördeskrigets största slag.

För folket i väst är utgången enkel: om Book Cliffs faller, faller drömmen om självstyre. Om de segrar, kan de ena territorierna och skapa en ny republik. För Washington är det lika klart: förlorar de här, förlorar de västern.

Så medan höststormarna samlar sig över klipporna, väntar nationen på vad som ska avgöras. Book Cliffs kommer inte bara bli en strid om land, utan en strid om själva själen hos ett sönderfallande Amerika.

Danskväll på gång i Junk City

JUNK CITY – Trots oroligheter i regionen planerar *Golden Spur Saloon* en stor danskväll med levande musik på lördag. Inträdet är gratis för kvinnor, men män förväntas köpa minst en drink för att få stanna.

Medelålders kvinna söker kärleken

Gillar kläder, matlagning, vin och lagom långa promenader.
Söker man som är snäll, öppensinnad men hederlig.
Troende, men inte dömande. Finns du?

Svar till Hoppfull.

Insändare

Hur länge ska Creek betala för Slow Rivers sjuka?

Det är med både bestörtning och vrede jag återigen finner mig tvungen att offentligt kommentera det som länge varit ett öppet sår mellan våra samhällen: Slow Rivers moraliska röta och dess vana att dumpa konsekvenserna på oss i Small Creek.

I våras påträffades ännu en svårt skadad kropp, sjuklig, sannolikt död långt innan den hamnade hos oss, undan-gömd i en låda som kom flodvägen från Slow River märkt med en sheriff-stjärna. Detta är inte första gången. Vi minns mycket väl de så kallade "välgörenhetsfiltarna" som skickades till vårt barnhem för tolv vintrar sedan, under förövändningen att hjälpa våra behövande när TBC härjade vår stad. Filtar som, enligt prov från min dåvarande husläkare, bar på skabb, mögel och misstänkt kroppsvätska. Flera barn blev sjuka och ett par dog. Slow River bad aldrig om ursäkt. Istället kallade man det "ett missförstånd i distributionen".

Och nu detta!

Folk från Slow River som ofta är beväpnade, ibland berusade, alltid respektlösa, rider in i Small Creeks utkanter som om lagen inte gällde här. Våra lokala ranchägare har rapporterat skrämselskott, försvunna höns, och en incident med en skräckslagen barnpiga som inte vågar gå ut efter skymning. Vi tror vi vet man också gjort värre saker, men det där har vi bevis för.

Jag frågar er: Hur länge ska vi bära bördan för den moraliska kollaps som är Slow River?

Vad är det egentligen ni skickar oss i lådor och tygstycken i namn av bistånd? Och vad mer kommer, när ingen längre vågar öppna paket som bär er stämpel?

Länge har vi i Small Creek kämpat för att våra grannstäder skall ha ett bra förhållande. Vi har alltid sponsrat deras marknader med pokervinster och olika trevliga tävlingar, men alltid bara fått tillbaka kyla och glåpord.

Vi i Small Creek kräver respekt. Vi kräver svar. Och vi kräver att ni tar ansvar för det ni skickar, vare sig det är lik eller lögnar!

Med indignation,

Mabel Hoffman, Borgmästare i Small Creek

Vi tiger inte längre

SLOW RIVER – Vi, Fria kvinnor, vill säga det som många tänker men få vågar yttra: Kriget må rasa mellan arméer och byar, men det är vi kvinnor och barn som bär den tyngsta bördan. Vi står vid brunnar utan vatten, vi ser våra barn gråta av hunger, och vi begraver våra döda utan hjälp.

Vi kräver att våra röster ska räknas. Vi kräver ett samhälle där beslut inte fattas över våra huvuden, i salooner och rådhus där endast män får plats.

Vi tiger inte längre.

/Fria kvinnor, Slow River

Presidentens armé krossad i Penn's Hollow

Molly Maguires visar att folket inte låter sig kuvas.

Medan makthavarna i Washington slår sig för bröstet och talar om konstitution, ordning och rättvisa, har verkligheten hunnit ikapp presidentens soldater. Nyheter nådde oss igår om det stora nederlaget vid Penn's Hollow, strax utanför Philadelphia, där den federala armén gick rakt i en fälla lagd av de numera legendariska irländarna i Molly Maguires.

En hel kolonn på över tusen man, med kavalleri, vagnar och fanor, marscherade självsäkert genom skogsdalen. De trodde sig möta gruvarbetare med högafflar, men ställdes istället inför en välorganiserad här av frihetskämpar som känner marken bättre än någon general i Washington någonsin kan drömma om.

Från kullarna regnade kulor, stenar och eld. Sprängladdningar briserade under hjulen på vagnarna. Hästarna skenade. I kaoset skrek officerarna förgäves sina order. I fyra timmar härjades presidentens stolta soldater tills de inte längre kunde stå emot. Resultatet? Mer eller mindre en total seger för Mollys. De erövrade fanan och stora delar av ammunitionen. Halva regementet krossades och resten flydde.

En överlevande soldat lär ha sagt till en präst i Philadelphia:

"Vi kämpade inte mot gruvarbetare. Vi kämpade mot själva frihetskriget återuppväckt."

Guvernör Jonston i Junk City kommenterar händelsen som bevis på vad organiserat motstånd kan åstadkomma. "De kallar oss slödder, men det är vi som tvingar Washington att darra."

För makthavarna är detta ett svidande slag. För folket är det en seger som kommer att sjungas på krogar och i gruvgångar i många år framöver. Slagordet som hörs eka från Pennsylvania till Minnekapi är nu:

"Landet åt arbetarna, inte åt presidentens lakejer!"

ÄRADE DAMER!

En numera 53-årig enkeman vid god vigör med fördelaktigt utseende, treffligt umgängessätt, fast karaktär och ett i vida kretsar aktadt namn önskar fortfarande inleda bekantskap med älskvärd ung dam eller enka med godt sätt, ståtligt utseende och glädde lynne, för att om tycke uppstår, ingå äktenskap.

Förmögenhet icke nödvändig, men afseende fästes dock, om den finnes. Är själf anställd av delstaten, samt har en inkomstbringande partihandel. Ekonomiskt oberoende.

Den som vet sig vara vad ofvan är antydt skola lämna svar, anonyma skrivelser lemnas utan afseende, till Telegrafens Slow River märkt "En andra chans". Uppriktigt menadt på fullt allvar; skämt undanbedes på det vänligaste. Alla svar beaktas!

Galoppbanan stängd tills vidare

Till mångas besvikelse meddelar ägaren av galoppbanan, fru Sara Johnston, att all verksamhet hålls stängd tills kriget är över. Beslutet omfattar även de populära loppet som annars brukar hållas i samband med marknadsdagarna i Slow River.

En talesman för arrangörerna beklagar beslutet men hänvisar till det oroliga läget, osäkerheten kring resande samt bristen på säkerhet för både hästar och publik. "Vi vill öppna igen så snart situationen tillåter det, och vi hoppas att det blir mycket snart," sägs det i uttalandet. Vidare meddelar arrangörerna att de har all förståelse för de stuterier som investerat mycket pengar i galopphästar nu kan få det svårare.

Hästintresserade får därmed stilla sin väntan ett tag till, men förhoppningen är att nästa lopp, när banan väl öppnar, ska bli ett större evenemang än någonsin tidigare.

Kapten Middleton

Kapten Edgar Middleton bär sin uniform med stolthet – men det tyg han sveper sig i döljer blod, inte ära.

Under inbördeskriget tjänstgjorde Middleton i den federala armén, men istället för att utmärka sig i strid, blev han sedermera ökad för något annat: vapensvindler och spelmissbruk. Han har upprepade gånger stulit ammunition och gevär ur depåer under förevändningen att de "försvunnit i fält". Vittnen har berättat hur dessa vapen senare såldes till tvivelaktiga mellanhänder och att pengarna användes för att täcka privata spelskulder. Trots detta lyckades han undkomma militär rättvisa genom att ansluta till frihetsarmén. I Minnekapi har han rekryterat tidigare efterlysta män till sin styrka, män med våldsdomar, desertion i bagaget och rykten om övergrepp mot lokalbefolkning.

Kapten Middleton är inte en ledare. Han är en opportunist med uniform. En spelare som byter sida när det gynnar honom och som nu gömmer sitt gamla jag bakom krigets kaos.

Så oavsett om man stödjer frihetsarmén eller inte så är Kapten Middleton en farlig man som inte är lämplig att ha någon som helst militär makt.

Till minne av Otto Weissman. Han var en förlorad broder, en kvarvarande låga

Av Överlärare Jacob Katz

Det sägs att när en människa lämnar världen, dör endast hennes kropp. Orden, tankarna och handlingarna rör sig bort så som ekon genom tidens väv. I fallet Otto Weissman är detta inte bara en poetisk sanning, utan ett påtagligt faktum. Vi vet inte om Otto verkligen är död eller inte, men allt mer tyder på att hans vältalighet har förseglat hans öde.

Otto var min lärjunge, men snart blev han min like och till sist min läromästare. Född i östra Europas gränder, där demokratins låga ännu inte spridit sig, bar han arvet från våra mystiker, men vävde det samman med tryckpressens mekanik och revolutionens eld. Där andra fruktade kunskapen i urgamla böcker eller drömde om symboler ristade i hemlighet, tryckte Otto sanningar i tusental och kastade dem som stenar genom förtryckets fönster.

Vi vet nu att det kostade honom friheten och antagligen kostade det honom livet. Staten, denna maskerade hydra, fängslade honom som man fängslar ett eko; utan att inse att ljudet redan hunnit spridas vidare.

När ett förkolnat lik anlände till Slow River, frågade sig många: Var det Otto? Jag svarar: Nej, eller kanske. Kroppen må vara borta. Men Otto Weissman, idéernas smed, förkunnar ännu. Genom varje tidningssida som darar av mod, genom varje viskning om rättvisa, genom varje hjärta som bultar för frihetens sak.

De som fängslar kroppen,

kan inte fängsla idéen. De som bränner en kropp, förstår inte att eld också sprider värme och ljus. Sanningen är den låga som lyser upp onskans mörker

Jag sörjer min lärjunge, men jag bävar mer för dem som trodde att detta skulle släcka oss. För som våra gamla skrifter säger:

אין דבר שיעומד בפניו
האמת

(intet står i vägen för sanningen.)

Otto Weissman lever så länge våra händer skriver, våra röster höjs, våra själar brinner. Han lever i kampen, i orden, i oss!

BRON TILL SMALL CREEK SPRÄNGD

Sabotage eller strategi?

Nattens stillhet bröts av ett dån som fick fönsterrutorna att skallra i hela dalen. Den stora träbron över till Small Creek, stadens viktigaste förbindelseled mot söder och Junk City, är nu endast ett gapande tomrum över forsande vatten. Timmer och järn spriddes flera hundra fot nedströms.

Vem ligger bakom detta djärva dåd? Röster viskar om frihetssidan, de som svurit att stå emot den federala makten, som ska ha velat stoppa presidentarméns eventuella framryckning

Västerut. Andra menar att det är regeringstrogna krafter som försöker hindra upprorsmän från att få förstärkningar av anarkister österifrån.

Florence Hart, känd för sitt engagemang för lag och ordning, kommenterade under morgonen:

"Det här är ett slag mot civilisationen. Vi bygger broar för att människor ska mötas, inte för att hat ska slita oss isär. Den som gjort detta har förklarat krig mot samhällets fred."

Inga liv uppges ha gått förlorade, men handlare i Junk City fruktar nu att all handel med Small Creek stannar av. Ryktet om fler sprängningar växer. "Det

här är början på något större. The Buffalos kommer snart", sa en lokal ranchägare i morse med en blick som inte lovade något gott.

Bron när den byggdes

Direktör Harringtons ädla gärningar

En sann hjältinna bland oss

Slow River må vara en liten håla på kartan, men ibland tänds ett ljus här som lyser långt bortom våra dammiga gator. Ett sådant ljus är utan tvekan Direktör Isolde Harrington, en kvinna vars namn borde skrivas med guld på alla löpsedlar i vårt land.

Sedan de första krigsflyktningarna började slå sig ner i området norr om Slow River, har Harrington inte vilat en sekund. Med egen förmögenhet, ett nätverk av donatorer och vad som bara kan beskrivas som en okuvlig vilja, har hon sett till att familjer fått tak över huvudet, att sängar fylldes med rena filtar och att magar inte somnade hungriga.

Men hjälpen stannar inte

där. I går kunde Junky News rapportera att Direktör Harrington nu driver en kampanj för att starta ett barnhem åt alla de barn som blivit föräldralösa på grund av kriget och dess fasor. "Ingen liten själ ska lämnas att vandra ensam", sade hon med den värme som blivit hennes kännetecken.

Vittnen berättar att hon personligen burit matkorvar i lervällingen efter ett av de senaste skyfallen, och att hon tillbringat timmar vid lägereldarna för att lyssna till flyktingarnas historier. "Hon frågar efter våra namn, våra drömmar och våra förluster i kriget", säger en av mödrarna i lägret, "och hon lovar att världen inte ska glömma oss."

Ingen kan förneka att direktör Harringtons arbete har skapat hopp i en tid då mörkret annars lätt tar över. Ett moln har dock tornat upp sig över himlen. Isolde Harrington har blivit bestulen på en sändning mediciner som var avsedda för flyktinglägret norr om Slow River. Det var barnpulver mot magknip. Händelsen inträffade under transporten, och stölden riskerar nu att försämra situationen för de många behövande och speciellt barnen i lägret. "Det är fruktansvärt. De här medicinerna var livsviktiga för barnen och de sjuka i lägret. Att någon kan ta ifrån dem deras sista hopp är ofattbart," säger Isabel

Harrington med bestörtning. Tjuven lämnade dock ett spår efter sig. På marken bredvid vagnen där medicinerna förvarades låg en vacker brosch föreställande den franska liljan.

Junky News uppmanar därför alla välbärgade läsare att bidra till hennes barnhemsfond. Det behövs inte bara pengar, utan även med kläder, möbler och undervisningsmaterial. Ett hus byggs inte bara av vilja!

När historien en dag skrivs om vår tid här i Minnekapi, kommer namnet Isolde Harrington att stå där som ett bevis på vad en beslutsam person kan åstadkomma i fredens tjänst.

- Av vår särskilda reporter

Insändare: "Vi behöver hålla ihop"

SLOW RIVER - Jag är trött på att höra hur vi i Slow River och våra grannar i Small Creek skyller allt ont på varandra. Kriget har redan tagit nog. Om vi fortsätter bråka inbördes kommer vi bara spela våra fiender i händerna. Låt oss dela det lilla vi har kvar i stället för att mäta vem som lider mest.

/En bekymrad mor

KÖPES

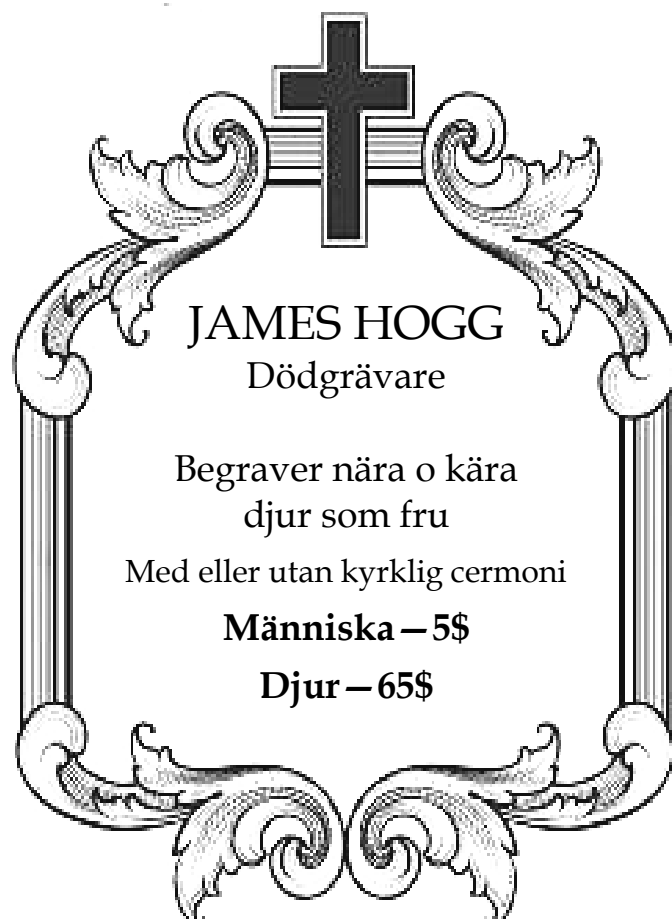
En pålitlig get som mjölkar mer än hon bräker. Bonus om hon inte rymmer vid minsta håll i stängslet. Betalar med kontanter eller, vid behov, en tunna hemgjord cider.

/S. Thompson, Slow River

SÄLJES

Charlotts varor för alla
Säljes vid utsikten
Goda och söta varor till
vettiga priser
Sylt, Marmelad, Saft och
Grönsaker

Charlott Rosvelt

Ricochet Carl, galningen som bedrog nationen?

Av särskild korrespondent. Ursprungligen publicerad i Burlington News, July 1870

Under de senaste åren har ett rykte spridits likt en skogsbrand genom Amerikas unga hjärta: att varje presidentval sedan revolutionen har varit riggat. I centrum av detta påstådda avslöjande står en död man från Slow River, känd för sin skicklighet med revolvern, sin färgstarka uppsyn och sin obestridliga förmåga att skapa kaos: Ricochet Carl.

Men vad vet vi egentligen om denna man och om de dokument som sägs ha kastat nationen in i sitt värsta inbördes uppror sedan 1861?

En orolig själ från Slow River

Född som Carl Whitford i Slow River någon gång på 1820-talet, började hans bana som småkriminell och gambler. Han fick snabbt smeknamnet "Ricochet Carl" på grund av sin vana att aldrig stanna länge på en plats och sin förmåga att undkomma varje kulregn med ett leende på läpparna.

Under oklara omständighet-

er dök han senare upp i Washington D.C. i början av 1860-talet, där han påstod sig ha vunnit inflytande bland senatorer, industrialister och agenter i statens tjänst. Han började föra anteckningar, sparade telegram och, enligt honom själv, dechiffrerade ett mönster som avslöjade att alla presidenter valts i förväg av en dold kabal.

Testamentet som skakade nationen

Efter sin död i Drakahallhuset i Slow River för två år sedan, återfanns ett dokument under hans säng: ett testamente adresserat till sex personer. Det var fullmatat med kryptiska referenser, chiffer och påstående om en hemlig sammansvärjning.

Det dröjde inte länge innan Cornelius Clarke, redaktör för den anarkistiska tidningen New Modern Times, publicerade utdrag ur testamentet. Det var detta som eldade på det som nu kallas

"Frihetskrisen" där guvernörer i väst bröt med öst, miliser mobiliserades och samhället började vittra sönder.

Allt en lögn?

Men nu har oberoende utredare i både Junk City och Saint Louis undersökt Ricochet Carls bakgrund och funnit betydande tveksamheter:

Många av de telegram och "bevis" han samlade visar sig vara förfälskningar eller grova vantolkningar.

Hans påstådda möten med höga dignitärer i D.C. saknar dokumenterad grund.

Flera av de sex testamentstagarna erkänner att de aldrig kände Carl. Vissa påstår till och med att de aldrig fått något testamente alls.

I hans kvarlåtenskap hittades mängder av skrivna brev till sig själv, där han diskuterade sina egna "teorier" med fiktiva perso-

ner.

Psykatrikern Dr. Alphonse Meeker i Junk City skriver i ett uttalande:

"Allt tyder på att Ricochet Carl led av vad vi idag kallar grandios paranoia. Han såg sig själv som världens nav och byggde sin omvärld därefter."

En man – och en lögn – som förändrade historien?

Ricochet Carl är död. Men hans ord lever och många har dött för dem. Oavsett vad man tror om sanningshalten i hans påståenden råder det inget tvivel om att hans dokument utlöste en kris som än i dag sliter USA i stycken.

Kanske var det hans avsikt. Kanske var han bara galen.

Men nu när nationen blöder, är det dags att se sanningen i vitögat.

Ricochet Carl lurade oss alla!

Arbetare spårlöst borta i Slow River

Oro sprider sig i Slow River efter att tre arbetare försvunnit spårlöst under veckan. De tre männen, alla anställda vid stadens sågverk, ska ha setts lämna saloonen sent på kvällen – men de kom aldrig hem.

Patruller har sökt längs floden och i markerna runt staden, men inga spår har hittats. Familjerna väddar nu till myndigheterna om bättre skydd, då rädslan växer för att försvinnandena hänger samman med den ökade laglösheten under kriget.

En medlem i föreningen **Fria Kvinnor** säger i en kommentar:

"När männen försvinner lämnas familjerna i fattigdom och skräck. Om sheriffen inte kan skydda oss måste vi organisera oss själva."

Enligt uppgift håller stadens rådsledamöter krismöte under morgondagen. Frågan många nu ställer sig är om detta är enskilda olyckor – eller ett tecken på att kriget krupit närmare än man velat tro.

THOMAS WILLIAMS
APOTEKARE

MEDICINER MEDICINSK RÅDGIVNING MOTGIFT

ÄR DU I BEHOV AV
MEDICINSK HJÄLP?

Med största vördnad och omsorg erbjuder Apotekare Thomas Williams en samling noggrant sammansatta elixir, tinkturer och salvor, tillverkade enligt de mest beprövade och vetenskapliga metoderna, såsom de föreskrivits av de lärde i London och Paris.

EXEMPEL PÅ KURER

HOSTDROPPAR med LAUDANUM
LINDRANDE LINIMENT för Länd & Lem
NERVTONIKUM för Trötta Själars Styrka
BARN-SIRAP för Sömlösa Nätter
MASKROSEEXTRAKT för Mage & Mjölte

"Williams' liniment botade min gikt – jag står åter rak i ledet!"
— Kapten E. H. Carol

"Efter år av nervsvaghet och svärmod fann jag lindring i Herr Williams' Tonikum. Hans vänliga råd och verkssamma medicament hava återgivit mig både sömn och sinnesro."
— Fru Emilia L. Ankefru

Anabelle-mysteriet – varför har sommarens nummer aldrig kommit?

Slow River och trakten runtom har väntat med spänning på sommarens nummer av den populära serien "Anabelle", dessa dime novels som tidigare har fått både hjärtan att bulta och kinder att rodna. Men ännu har inget nytt nummer dykt upp, och frågorna hopar sig.

Anabelle, den unga och modiga hjältinnan, har genom tidigare berättelser ställts inför allt från dueller och rävspel i saloons, till dramatiska flykter på hästryggen och förbjudna möten med stadens mest mystiska ungdomskarlar. Action och smäktande romantik har blandats på ett sätt som fångslat läsare i alla åldrar, och varje nytt nummer har blivit en sensation. Tidigare utgåvor har sålt slut på bara några

timmar, och många har väntat sig att sommarens nummer skulle bjuda på fler överraskningar och nya faror för Anabelle.

Men ingen vet var detta nummer tagit vägen. Författaren, som skriver under en anonym pseudonym, har hållit sig utom synhåll, och varken bokhandlare eller tidningsdistributörer har kunnat ge någon förklaring. Spekulationerna sprider sig snabbt: har författaren blivit sjuk, eller har någon försökt hindra publiceringen? Eller är det krigets oroliga tider som har tvingat den mystiske skribenten i skymundan, med sina pennor och manus gömda i säkerhet?

Gamla nummer av serien byts nu till och med mot mat, hästar eller kontanter i små samhällen, där alla vill veta vad som ska hända med Anabelle. Diskussionerna går heta på marknader, i saloonernas bakrum och vid flodens stränder: Vilka nya äventyr hade hon ställts inför? Vem skulle hon få sitt hjärta krossat av – eller befria?

Trots tystnaden växer fascinationen. Anabelle har blivit ett mysterium i sig,

och läsarnas längtan efter hennes nästa kapitel är nästan påtaglig. Hela Slow River och omlandet spekulerar och drömmer om nästa nummer, och hoppas att deras hjältinna snart återvänder, redo för nya farliga äventyr, oväntade möten och de smäktande ögonblick som gjort henne odödlig på papperet.

Frågan som nu hänger i luften är densamma som alltid: kommer sommarens nummer nå läsarna – eller har vårens och sommarens längtan efter Anabelle för alltid fått ett för hastigt slut?

VAD WALKERSON

BOKHANDLARE
OCH
DIVERSE HANDEL

BÖCKER SKIVATERALJER ÖVRIGT

**INTRESSERAD AV
MISS WILSONS
BÖCKER?**

Kontakta då Vad Walkersson!

Han säljer smakprov på miss Wilsons romaner i form av enskilda kapitel.

OM FÖRETAGET

Vad Walkersson betjänar såväl bildade Herrar som hederliga Husmödrar med artighet och skäliga priser.

Önskas en bok, karta, planch eller trycksak tager Herr Walkersson vänligen emot beställning, vilken sedan med skyndsamt hämtas hem från det aktade förlaget: **Craig Publishing Inc.**

— Ett väletablerat namn inom boktryckarkonsten.

Leverans sker i regel inom 2 till 3 veckor, beroende på väder, väg och vagn. Kund underrättas personligen vid ankomst.

HÄR FINNES ATT FÖRVARVA:

Läroböcker & Psalmböcker
Almanackor, Skriftpapper, Bläckhorn & Pennor
Romaner från både In- och Utrikes Författare
Massor av diverse varor till hem och hushåll

Mrs Trippers Gottebod

Lite socker då och då, är bra för såväl hälsan som humöret!

Vi önskar nya kunder som är hederliga och tidigare som är skuldfrä, varmt välkomna!

Krigets första offer: Sanningen

Allt sedan oroligheterna i Amerika ökat under sommaren håller landet andan för det som väntar vid frontlinjerna i Minnekapi och andra stater. Många är de som nu går ut med vapen i hand för att försvara allt det som vår konstitution står för. Många är de som kommer att sätta livet till för det Amerika de tror på. Frihet. Jämlikhet. Rättvisa. Vår rätt att själva bestämma vår framtid genom att välja våra representanter.

Men det finns fler frontlinjer i detta krig. En av dessa försvaras inte av soldater med gevären över axeln, utan journalister med pennan i hand.

Sanningen är det första offret i krig. Detta har gjorts självklart av President Clay, som gång på gång

fortsätter att förneka de avslöjanden om korruption bakom hennes president-skap.

Det finns alltså en än viktigare frontlinje i detta krig än den som formas på stridsfältet. Och striden för att försvara sanningens frontlinje leds inte av soldater, utan av journalister med pennan i hand.

Många är de som vill få oss tystade. Vissa påstår till och med att de Sanningar som avslöjas skulle vara lögnar - ett fegt påhopp av de som inte annat har att komma med. Men det faktum att journalister från New Modern Times, tidningen som publicerade reportaget om det testamente som avslöjade korruptionen av presidentposten, har fått utstå dödshot

Presidenten anklagas för att ljuga för egen vinning

och sprängningsattentat visar intet annat än kraften i dessa Sanningar, och hur ogärna makten vill de dem komma till ljuset. Otto Weissman, chefredaktör för New Modern Times, min kollega och nära vän, arresterades för "falsk nyhets-spridning" för de artiklar som jag skrev för ett år sedan, och har därefter "försvunnit", ytterligare ett av alla fega och usliga försök att tysta Sanningen.

Därför är det mitt och alla mina kollegor i journalistkårens ansvar som journalist att stå i första ledet av denna frontlinje, där Sanningens fortsatta varande står på spel.

Journalister, doppa er penna i bläck, och ta upp kampen för ett fritt Amerika på frontlinjen, och forma den mur som ska skydda konstitutionen självt.

Cornelius Clarke, Journalist

Heminredning i krigets tid – mattor och bonader blir lyx och bytesvara

Medan kanonerna dånar och rövarna härjar på vägar, söker sig invånarna i Slow River och omlandet till det som ger trygghet: hemmet. Hemmet har blivit en fristad, en plats där kaoset utanför inte når in. Och med det har en ny typ av lyx och status vuxit fram – tjocka bonader, draperier och mjuka, äkta mattor.

För de rika som har råd att få tag i dessa detaljer har de blivit högsta modet. Guld-färgade tofsar på bord och fåtöljben, samt mönstrade tapeter i överdådiga färger, visar vem som har både smak och pengar. Men det är framför allt de äkta mattorna som blivit mest åtråvärda. Inte bara som prydnad, utan också som han-

delsvara och – tragiskt nog – som eftertraktade byten vid plundringar.

Priserna på dessa heminredningsdetaljer har stigit kraftigt, och varje ny leverans till staden väcker uppståndelse. Handlare rapporterar att det nu är nästan omöjligt att hålla varorna i lager – både på grund av efterfrågan och risken för stöld.

Det är en märklig tid då krig och osäkerhet får människor att investera i trygghet och skönhet i hemmet, samtidigt som just dessa symboler för välstånd blir mål för laglösa element.

I Slow River viskar man om mattor som bytts mot hästar, guld och andra värdefulla saker – och om hur ett hem utan dessa detaljer plötsligt kan kännas naket och osäkert.

I tider av oro blir tyg och mönster alltså inte bara konst eller mode – det blir en slags valuta, ett tecken på trygghet mitt i kaoset.

D. RYDERS SKJUTVAPEN

NY HANDEL FINNS I SHERIFFKONTORET, SLOW RIVER

Begagnade vapen – Revolvrar, gevär, ammunition och tillbehör säljes och köpes av D. Ryders skjutvapen.